

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקעג ♦ שבת מברכים כסלו

פ' ח"י שרה ♦ כה חשון ה'תשפד

דברי אלוקים חיים מרן רבינו הגה"ק זיע"א

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ולכאורה נראה שמה שכתוב בסוף, שני חיי שרה כמיותרת, דמכיון שכתב כבר ויהיו חיי שרה וגו', ורש"י שכתב "שני חיי שרה כולם שוין לטובה" נראה שרצה בזה לתרץ את מה שכתוב "שני חיי שרה" שהפסוק רצה לומר בזה שכל החיים והשנים של שרה אמנו היו הכל שוין לטובה, אבל רש"י לא ביאר מה הכוונה שכולן שוין לטובה, ובפשטות נראה שכוונת רש"י לומר ששרה היתה צדקת בכל ימי חייה אשר חייתה, ולכאורה זה פשוט שכך היה ומה קמ"ל.

ונראה שר"ל שלא נחשוב ששרה היתה בבחינת בעלי תשובה שמעלתם גדולה אלא שהיתה בבחינת צדיק מעיקרא ועד סוף ימיה, זה עדיף יותר מבעלי תשובה והנה בגמרא (ברכות ל"ד) איכא פלוגתא מי עדיף "צדיק גמור" או בעל תשובה ופסק הרמב"ם כמ"ד שבעלי תשובה עדיפים על צדיקים גמורים שלא חוטאים מעולם ומקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בו, כלומר שמעלתם גדולה ממעלת אלו שלא חטאו מעולם מפני שהם כובשין את יצרם יותר מהם כלומר מהצדיקים הגמורים שלא חטאו, ואם כן לכאורה אם נגיד שזה כוונת רש"י במה שכתב כולן שוין לטובה, שהיתה צדקת כל ימיה, יוצא שהשבח הוא לא כ"כ גדול מבעלי תשובה מכיון שבעלי תשובה הם במעלה יותר גדולה.

המשך בעמ' ב'

אמרות פתורות מרבינו האור אביגדרו' זיע"א

מרבתי תורה מרבה חיים, והתורה היא עץ חיים, ומכוחה ורק מכוחה עמדו רגלינו במלחמה.

ובאמת אם נשים לב בדרך כלל כשיש צרות זה קורה בזמנים של רפיון, של בין הזמנים או בשעות שאין סדרי לימוד מלאים. מובא ברמב"ם בפ' המשניות (ברכות ט, ה) שכתוב "עת לעשות לה' הפרו תורתך", יש לפעמים מקרים שהקב"ה רוצה לגזור גזירה, עת לעשות לה' אבל אי אפשר, מפאת שעמ"י יושבים ולומדים, ותורה היא מגן ומחסה... אז הקב"ה גורם שיהיה מצב של "הפרו תורתך", הוא נותן סיבה שיתבטלו מהלימוד, ואז אפשר להביא את הגזירה. רח"ל.

ולכן הרבה אסונות קורים דווקא ביומי דפגרא, בימי בין הזמנים, משום שאז חסר בזכות התורה שתגן עלינו.

את החומה שבנו (מוצבי "קו בר-לב) לאורך תעלת סואץ פרצו בקלות. אך החומת מגן של דברי תורה וכמו שמובא בשם ספר הזכות לאחי המהר"ל שגמרא זה ר"ת של ארבע המלאכים שמקיפים יהודי גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, את החומה הזו אף אחד לא יכול להבקיע

ועלינו לדעת שזה תלוי רק בנו! עמל של תורה, תפילה, וצדקה וחסד. זה הדבר היחידי שמעורר רחמים.

(מתוך שיחה במלחמת יום כיפור)

דברות קודש מרן רבינו עט"ר שליט"א

וטהר לבנו לעבדך באמת

אנו מבקשים בתפילות שבת וחג "וטהר ליבנו לעבדך באמת" ולכאורה הוא פלא איך מבקשים מלמעלה וטהר לבנו הלא הכל בידי שמים חוץ מי"ש, הגם שכתוב ג"כ ואתן לכם רוח חדשה ולב בשר אעפ"כ פלא הוא.

וכן הרי היה לומר וטהר ליבנו באמת ולמה צריך את "לעבדך" לכאורה מיותרת, וכי איזה סוג עבודה היא "אמת" שאנו עובדים איתה.

אלא אפ"ל אמ"ת הרי מרמז לתורה כפי שאומרים בברכת התורה אשר נתן לנו 'תורת אמת', וכפי שרמז דהמע"ה בתהלים (קיט, קס) ראש דברך אמת, שבראש דיבורו של הקב"ה בתורה דהיינו בראשית ברא אלוקים, נרמז בו בסופי תיבות תיבת 'אמת'. וכן בסיום ימי המעשה ושביתת השבת נאמר אשר ברא אלוקים לעשות, סופי התיבות הם 'אמת', לרמז בא כי כל קיום העולם הוא על ידי התורה שהיא אמת.

זה אנו אומרים וטהר ליבנו שנדע לעבדך באמת דהיינו תורה. ושאל הגרמ"ד סולוביציק זצ"ל בנוסח תפילת המועדים "קדשנו במצוותיך ותן חלקנו בתורתך כו' וטהר לבנו לעבדך באמת", וצ"ב דמאחר שכבר ביקשנו על מצוות ועל תורה, מהי הבקשה הנוספת של 'וטהר ליבנו לעבדך באמת', ואמר, דאמנם יתכן לאדם לעשות מצוות וללמוד, אבל הכל לא באמת! דהיינו שעושה כן סתם, כמצות אנשים מלומדה או משום כל מיני חשבונות אחרים, ועל כך מוסבת התפילה שאנו מבקשים "וטהר לבנו לעבדך באמת, כיון שזו האמת היחידה והדבר היחיד הקיים בעולם – תורה ומצוות.

וראיתי (גליון דברי שיח) סיפור מופלא ולא ידוע על מרן הגאון רבי חיים קניבסקי זצ"ל.

פעם (תמח תשמ"ה) החזמן מרן הגר"ח לשמש כסנדק בברית לבנו של אחד מבוגרי ישיבת "נתיבות עולם" שהתקיימה בישיבה (על אותו זוג אמרו הרופאים כי אין סיכוי שיהיו להם ילדים...).

כשחיכו עד שמרן יגיע, רקדו שם בינתיים את השיר "וטהר לבנו לעבדך באמת", כשהגר"ח נכנס וראה את הקולות ואת המחולות, התרגש, נתן את הטלית לזה שהסיע אותו – שיחזיק בינתיים, ונכנס אל תוך המעגל ורקד ומחא כפיים בשמחה גדולה.

אח"כ בחזור שאלו את הגר"ח – על מה היתה השמחה המיוחדת?

השיב מרן, שהנה על הפסוק "ויהי כאשר התעו אותי אלוקים מבית אבי", כתב רש"י: "אונקלוס תרגם מה שתרגם, ולכאורה צריך ביאור מה כוונתו בכך? והנה עכשיו הוא הבין את הפשט:

אונקלוס כותב שם: כאשר טעו אומות העולם אחרי האלילים, אותי קירב ד' לעבודתו וכו'. זו אפוא כוונת רש"י, שאונקלוס תרגם כך – כי הרגיש כך בעצמו, שהוא עצמו זכה להתגייר. וכך גם ב'נתיבות עולם', הוסיף רבינו, אלו שהיו מחוץ לעולם התורה חזכו להתקרב לאור התורה, הם אלו שהכי מרגישים את ה"וטהר ליבנו לעבדך באמת". זו השמחה המיוחדת.

המשך דא"ח מרבינו זי"ע

והנה המהרש"א כתב (שם בגמ') דלא איירי בחטא ועבר עבירה בפועל אלא ר"ל שהיה קרוב לפי מחשבתו לעבור עבירה וזוה שגבר על יצרו ולא עשה העבירה יש לו מעלה יתירה על הצדיקים הגמורים שלא היה בהן הסתה מהיצר הרע ולא קרבו לעבירה, ולמ"ד שסובר שצדיקים גמורים הם יותר חשובים מבעלי תשובה הוא מטעם שיש להם מעלה יתירה שלא חטאו כלל גם לא במחשבה משא"כ זה הקרוב לדבר עבירה עבר מיהו במחשבה עכ"ל ולפי זה מה שפסק הרמב"ם שבעלי תשובה יותר במעלתם מהצדיקים, לא מיירי מבעלי תשובה שחטאו בפועל, ולכן אפשר לומר מה שכתב רש"י בלשונו הק' שכולן שוין לטובה, פירושו הוא ששרה אמנו היתה צדקת **מעיקרא** חה למ"ד שצדיק גמור יותר חשוב ויתכן גם למ"ד שבעלי תשובה יותר חשובים כי לא מיירי במי שחטא בפועל ודו"ק.

והנה גבי אברהם לא פירש רש"י שכולן שוין לטובה, כי אצל אברהם איתא בגמרא דמס' נדרים פלוגתא ממתיה הכיר אברהם את בוראו דיש אומרים שרק בהיותו ארבעים שנה הכיר את בוראו ויש אומרים שבג' שנים הכיר את בוראו והרמב"ם פוסק (בהלכות ע"ז פ"א הל' ג') כמ"ד שרק בהיותו ארבעים שנה הכיר את בוראו. והראב"ד השיג וכתב שיש אגדה שכתב שהכיר אברהם את בוראו בהיותו בן ג' שנים ע"ש.

ובהגהות מיימוניות כתב לקיים שניהם דמבן שלוש התחיל אברהם אבינו לשוטט במחשבתו ולחשוב בבוראו אבל בהיותו בן מ' הכיר כבר בבוראו ולכאורה לפי זה מעלתה של שרה יותר גדולה מאברהם מכיון שאברהם רק בהיותו בן ג' או מ' הכיר את הבורא ובשרה לא כתוב כך ונראה לפי רש"י שכתב שכולן שוין לטובה שהיא הכיר את הבורא כל העולמים מתחילה שנולדה כך משא"כ באברהם.

ולפי זה יובן מה שכתוב ברש"י על הפסוק (לעיל כ"א י"ב) כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה, בקול רוח הקודש שבה ולמדנו שאברהם היה טפל לשרה בנביאות עכ"ל, והוא פלא ומה באמת היתה מעלתה יותר ולפי מה שכתבנו ניחא מכיון שהיתה צדקת גדולה וכל ימייה שוין לטובה ולא היתה בבחינת בעל תשובה, לפי היתה נביאה גדולה משל אברהם עד כדי כך שאברהם היה טפל בנביאות לשרה, כמ"ש רש"י הק' כי אברהם לא הכיר את בוראו עד ג' שנים וי"א עד ארבעים שנה, ולכן היה במדרגת בעל תשובה ולפי המהרש"א בעל תשובה כזה לכולי עלמא צדיק גמור יותר חשוב ולכן היתה מעלת שרה בנביאות יותר ממעלת אברהם, וכ"ז בדרך אפשר וגם ניחא מש"כ כל ימייה שוין לטובה שצדיק גמור נקרא טוב כידוע.

(ובמאמר המוסגר לכאורה צ"ע בזה כי כתוב אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אם כן איך יתכן צדיק גמור, כבר פירשו בזה שכל זה נאמר על כללות העולם אבל ישנם שאין להם שום חטא, וגם פירשו שהחטא הוא מלשון חיסרון כידוע, ואם כן הפירוש הוא שלצדיק אין חטא בפועל אלא חיסרון במעשיו הטובים שיתכן שיש איזה חסרון בכוננת המצוה וכו')

ועוד אפשר לומר בכוננת רש"י שכתב "שני חיי שרה כולן שוין לטובה" על דרך שכתבו בספרים הק' על הפסוק שויתי ה' לנגדי תמיד שהיא מלשון השתוות שיהיה הכל שוה אצלו, זה המדרגה הכי גדולה לאדם שיהיה אצלו שיוויון בין לטובה ובין לרעה, ויאמר הלא כל זה נשלח מאתו יתברך ואם בעיניו הוא הגון, בהדי כבשי דרחמנא למה לי, ויחשוב שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, ויקבל הכל בשמחה רבה ויאמר על הכל ברכת שהכל נהיה בדברו, וברוך הוא וברוך שמו (ועיין בספר כתר שם טוב ח"א)

וגם מובא בספרים הק' שיש ג' מדרגות באנשים שיש אנשים שאם יש להם טובה הם שמחים אבל אם ח"ו יש להם רעה הם עצבים וכואבים, ויש מדרגה שניה באנשים שגם אם באה עליהם ח"ו רעה, הם מתגברים עליו ומקבלים באהבה את היסורים, אבל המדרגה הכי גדולה היא שיש להם מידת ההשתוות וכנ"ל,

וגם מובא בספרים הק' שגם באם יבוא לאדם דבר טוב אל ישמח ביותר כי יחשוב שאולי הוא מאנשים שכתוב עליהם ומשלם לשונאיו על פניו להאבידם ח"ו משכר העולם הבא, אלא ישמח ויתן תודה ושבח לה' יתברך על הטובה שעשה לו ויתפלל על הבא שיהיה לטובה, ואל יתלה בכוחו ועוצם ידו ח"ו שזה גרוע ביותר, אלא ידע שהכל מאתו יתברך.

ומובא בחובות הלבבות (בשער יחוד המעשה פ"ב) ח"ל וכבר אמרו על אחד מן החסידים שאמר לחברו הנשתוות (כלומר האם הגעת

כבר למדריגה שהכל שוה בעיניך) אמר לו באיזה ענין, אמר לו (החסיד) נשתווה בעיניך השבח והגנות (האם שוה בעיניך השבח שמשבחים אותך או מגנים אותך) אמר לו, לא אמר לו (החסיד) אם עדיין לא הגעת (לחסידות הראויה) השתדל אולי תגיע אל המדריגה הזאת כי היא העליונה שבמדרגות החסידים ותכלית החמודות עכ"ל הק'

ונחזור לעניינינו במה שכתב רש"י הק' כולן שוין לטובה, דהנה שרה אמנו ע"ה אף אמנם בעדו עליה כל ימי חייה הרבה הרפתקאות וכמ"ש האוה"ח הק' על הפסוק ויהיו חיי שרה שבצער היו חיי שרה כי בכלום היתה בצער ע"ש, מ"מ שרה היתה מקבלת את הכל באהבה ובשמחה רבה זה שכ' רש"י כולן שוין לטובה שהיתה אצלה מידת ההשתוות, והיתה מקבלת את הכל באהבה ובחיבה.

וגם אצל אברהם אבינו כתוב "והשם ברך את אברהם בכל" מכל כל, דהיינו שלא חסר לאברהם כלום וקיבל הכל באהבה ובחיבה כאילו הכל יש לו, וכן מסופר על הרבה צדיקים, וידוע הסיפור מ' רבי זושא זצוק"ל ששאלו אותו מה הפירוש שאמרו חז"ל חייבים לברך על הרע כמו על הטוב ולקבלם בשמחה, וענה שאצלו לא שייך זאת כי אצלו הכל טוב, והבינו בזה שכוונתו בזה כוונת חז"ל שאדם יחשוב שהכל טוב ויהיה בשמחה תמיד.

וגם מסופר גם כן מהרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע"א ששמע מהגבאי שלו ניחם את אחד בצער, באמרו כי גם להרב הק' היתה לו הרבה צרות וצער והכל קיבלם באהבה, וענה הרב הק' שזה אינו נכון כי מעולם לא היתה לו רעה בעולם, כי היתה לו מידת ההשתוות הנ"ל. וגם ראינו בעינינו אצל רבינו הק' (משומרי אמונים זי"ע) שאף שערב על אברהם כל העשרה נסיונות, מ"מ לא ראינו אצלו שום שינוי בעבודת השם, הן בעבודה התפילה והן בשולחנו הק' והטהור, הכל שוין לטובה ביתר שאת וביתר עוז עד ששבק חיים לכל חי זי"ע"א וימליץ טוב בעדינו.

ויעזור לנו השי"ת שיהיה מעשה אבות הק' סימן לבנים להתחזקות בכל הענינים ובפרט במידת ההשתוות שיהיה כל ימינו ושנותינו כולם שוין לטובה, ואין טוב אלא תורה ומצוות, ונזכה ללמוד וללמד ולשמור מצוותיה ולעשותם לשמה, ונזכה לכל הפחות להרהורי תשובה ובפרט לפני לימוד התורה ולפני עשיית המצות, בכדי שלא נהיה ח"ו בבחינת ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חוקי, וכמו שהאר"ק בזה הרה"ק בעל הבני יששכר זי"ע"א בספרו דרך פקודיך, ובאמת היא רמב"ם מפורשת (בפרק ז' מהלכות תשובה הלכה ז') שכתב קודם שעשה אדם תשובה הוא צועק ואינו נענה שנאמר כי תרבו תפילה איני שומע ועושה מצוות וטורפין אותן בפניו וכו' והיום (שעושה תשובה) הוא מודבק בשכינה וכו' צועק ונענה מיד וכו' ועושה מצוות ומקבלים אותן בנחת ובשמחה וכו' ולא עוד אלא שמתאווים להם שנאמר ועורבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם כשנים קדמוניות עכ"ל

ואם נשתדל לעשות כל זאת ולקיימם באמת ה' יברך איתנו יחד בברכה שלימה ונאמר אמן ונזכה לביאת גוא"צ במהרה בימינו מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן ואמן.

פגולת חיים

שיירי מצוה מעכבים את הפורענות

אחד מצדיקי הדור הקודם, סיפר שזמן קצר לפני פרוץ המלחמה השני' למד באחת מהישיבות הק' ברחבי אירופה, שבראשה עמד אחד מגאוני וצדיקי הדור ההיא.

נסע ועבר שם צדיק אח' ובעת חנייתו קבלוהו בכבוד גדול כיאות והביאו לכבודו קערה מלאה עם פירות וחלק לבחורים הלומדים שם, והנה הזקן הנ"ל קבל פרי אחד ואחר שברך עליו ואכלו חשב לעצמו הרי הימים הבאים הם בחזקת סכנה ומי יודע מה ילד יום, ע"כ שם זרע הפרי באמתחתו לשמירה ולהנצל מכל פגע.

ואכן שמר עליו מכל משמר כבבת עינו והרגיש בזה שמירה עליונה וסייעתא דשמיא מיוחדת וזכה וניצל מכל פגע ועבר את הימים הקשים בשלום ואחר המלחמה נאבד ממנו הגרעין, ויהי לפלא.

דברי חז"ל אינם צריכים חיזוק ולא ראייה עצם הדברים שמבוארים בספ"ק שערבה היו סגולה ושמירה חזקים הם מברזל ומצור צורים. (תהילות ישראל)

פניני חיים

ויהיו חיי שרה וכו'

נראה לפי שכל ימי חיי שרה היתה נדבקות תמיד להשם הוי"ה ב"ה, וממנה היתה חיותה, זה "ויהיו" היינו שחיי שרה היה רק מיהיה, דהיינו מהשם הוי"ה ברוך הוא.

(קדושת לוי)

והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, רש"י כולן שוין לטובה, איך יתכן לומר כן והלא רוב שנותיה היתה חשוכת בנים ושרויה בצער, סובלת רעב וגלות שבויה ביד פרעה ואבימלך וכיוצא בפרעניות הללו, ואיך כל שנותיה שווין לטובה, אכן הכוונה אמר הרבי ר' זושא מאניפולי שבכל שנותיה אמרה על כל מאורע בשווה "גם זו לטובה" על רעה ברכה את ה' כשם שמברכין על הטובה, ומעולם לא ידעה רק מה טיבו עיו שהכל מידו של ה' הטוב.

(תורת הרבי רבי זושא)

שני חיי שרה (כג, א)

כולם שוים לטובה (רש"י). כי אם יקשה מדוע חי אברהם יותר משרה עד קע"ה שנים, כי באמת לפי השיטה שבן מ"ח שנים הכיר אברהם את בוראו, א"כ חיייו אז היו קכ"ז כמו שרה, שהיא הכירה את בוראה מיום לידתה, כמ"ש רש"י שהיה שמה יסכה ע"ש שסכה ברוח הקודש וא"כ היו ימי שניהם שוים זה שכתב רש"י כולן שוים לטובה וממילא היו ימי חייהם שוים. (חידושי רבי עקיבא אייגר)

ויבא אברהם לספוד לשרה

יש לומר עפ"י מה שמבואר בפסקים שבימים בין יוה"כ לסוכות אסור ההספד ורק חכם בפניו מותר להספידו, ואמרינן בגמ' אשת חבר כחבר, ולפי זה הוצרך אברהם אבינו דווקא לבוא לביתו כדי להספידה שרק בפניה היה מותר לו להספידה, כי כתב בעשרה מאמרות דהעקידה היה ביום הכיפורים ולפי זה בא אברהם לביתו סמוך לסוכות כי היה מהלך של שלשה ימים עד חברון, ולזה אמר ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה והסמין הביאה להספד, שהרי מחמת ההספד הוצרך לבוא לביתו.

(דברי יואל)

ואברהם זקן בא בימים... ויאמר לעבדו זקן ביתו (כד, א – ב)

יש ללמוד מכאן גדול ענוותנותו של אברהם אבינו ע"ה, שאף גם עם זאת שדרשו חכ"ל, ואברהם זקן - זה קנה חכמה (ראה קידושין לב, ועוד ואברהם זקן - זקן ויושב בישיבה (יומא כח, ב). ועם כל זאת לא החזיק מעצמו מאומה עד כי השפיל עצמו אף לעומת אליעזר עבדו, להחשיבו כי אליעזר הוא הזקן אשר ממנו קנה חכמתו, וכינוהו לאמר 'עבדו זקן ביתו'. וכו'

(חוקי חיים)

ואשביעך בה' אלוקי השמים ואלקי וגו'

אשר אנכי יושב בקרבו בשידוך צריכים מאוד להקפיד ולהזהר מלהשתדך עם אדם שמסתכל על יראי ה' כבטלנים, ובזה מבואר בדרך צחות מה שאמר אברהם לאליעזר "ואשביעך אשר לא תיקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו" היינו אלו שמסתכלים על יראי ה' כמי שיושב בטל, איתם אל תשתדך

(אמרי חיים)

ההצליח ה' דרכו אם לא. (כד, כא)

אליעזר ביקש זיווג ליצחק שיצא מהם משיח בן דוד, ע"כ הר"ת של ההצליח יי דרכו אם לא מכוון עם הר"ת של יחי אדני המלך דוד לעולם (מלכים א' א' ל"א).

(שארית מנחם – וישיווא)

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וגו' והנה גמלים באים (כד, סג) אפשר לרמז בזה ויצא היינו יצא לחשוב ולעיין באיזה זכות נושע לפנות ערב בסוף הגלות האחרון טרם ביאת משיח צדקינו בעת שהקדושה יהיה זעיר ובשפל המצב, והנה גמלים באים, גמלים הוא לשון גומלי חסדים, שמרמז שבזכות הצדקה וגמילות חסדים יהיו יכולים להחזיק מעמד, ובזה הזכות נושע ונצא מהגלות בב"א.

(אדמו"ר הזקן בעל שומר אמונים ז"ע)

רבוזי חיים

חיזוק נפלא בזמן המלחמה

עלה בדעתי רמז נפלא מאד ב"ה שהנה ראשי חמאס וחיזבאללה, שעתה צריכים ממש רחמי שמים מרובים מאד להינצל מהם, וכן מכל המחבלים צריכים תפילות להינצל מהם, הם 'א'סמאעיל, מ'שעל, 'נ'סראללה, 'י'חיא, מ'חבלים'. ומילים אלו ראשי תיבות: "אמנים", רמז בכוח שיקפידו על אמנים כראוי, בפרט צריך לעורר לחזן שלא יתחיל ברכה אחרת בחזרת הש"ץ, לפני שסיימו הציבור לענות אמן על הברכה הקודמת, ולצערנו הרבה חזנים, גם יראים ושלמים, לא שמים לב על כך.

ובזכות שנזהר באמנים כראוי, נזכה להינצל מכל המחבלים וראשיהם הנ"ל. ויתקיים מה שכתוב בפרשתנו סוף פרשת חיי שרה (בראשית כ"ה, י"ח): "על פני כל אחיו נפל".

ובבעל הטורים שם כתב: "וסמך ליה, ואלה תולדות יצחק, לומר כשיפול ישמעאל באחרית הימים, אזי יצמח בן דוד, שהוא מתולדות יצחק". עכ"ל.

וזכור לי שכ"ק אדמו"ר בעל ה"חוקי חיים" זיע"א, משו"א כשהיה קורא בתורה פסוק זה: "על פני כל אחיו נפל", היה מרים קולו חזק, והיה דופק ברגליו על הארץ, והבינו שמתפלל אז חזק על מפלת ישמעאל.

[ואגב, "אחיו", ראשי תיבות: 'ו'הנה י'פלו ח'יזבאללה, ח'מאס, חות"ם, א'יראן"].

וכן בשבוע שעבר פרשת וירא בפסוק (בראשית כ"א, י') "גרש האמה הזאת ואת בנה", היה מרים קולו מאד, לעורר תפילות שיתקיים כך במהרה.

מאת המו"צ הרה"ג ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס גם אני אודך

בעיבות חיים

ויטע אשל בבאר שבע, ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם" (כא, לג)

פירש רש"י: "על ידי אותו 'אשל' נקרא שמו של הקב"ה 'א-לוה' לכל העולם, לאחר שאוכלים ושותים אמר להם: ברוכ למי שאכלתם משלו, סבורים אתם שמשלי אכלתם? משל מי שאמר והיה העולם אכלתם" (סוטה י,). עד כאן.

הרב הקדוש רבי שלמה מזויעהל זי"ע, זכותו יגן עלינו היה ידוע כמכניס אורחים גדול. ביתו היה הפקר לכל, וכל צרוע ומסכן היה מוצא מפלט ומחסה בצלו, כשהוא עומד עליהם בעצמו לשרתם ולהיטיב עמם בכל צרכיהם, ולהשיב נפשם באוכל למו. הוא לא חס על כבודו כלל, והיה מתרועע עם פשוטי העם העניים והקבצנים, ומשמח תמיד את לבם. כל כך הוא הפליג בעבודה זו, עד שגם בעלי חיים הולכי על ארבע היו מכירים ויודעים את טיב לבו הרחום ומשחרים אל פתח ביתו, והוא בכבודו ובעצמו היה מאכיל ומשקה אותם, ומקיים בנפשו: "ורחמיו על כל מעשיו" (תהלים קמה, ט), כדאיאת בפרק הפועלים (ב"מ פה:).

מסופר, שפעם אחת שאלו תלמיד חכם חשוב אחד, מדוע מתנהג הוא בצורה משונה כזו, ומשפיל את עצמו להתבזות כל כך? ולמה לא יכללם דרכיו ומנהגיו כדרך כל הארץ, וכמנהג שאר רב"ים' ואדמו"רים' הנהגים שררה בגינוני מלכות ובעיטורי דרבנו, והרי כבר אמרו (בבא מציעא ל). פעמים שאתה מתעלם, כגון זקן ואינו לפי כבודו!

ענה לעומתו הרבי הקדוש: "דע לך שישנם שני סוגי צדיקים, יש מנהיגים הצריכים להנהיג את ישראל ברמה, בשבת הנהגה מורם ונעלה, בענין שמצינו אצל רבנו הקדוש במסכת כתובות (קג:), כשנכנס בנו רבן גמליאל אצלו לפני פטירתו מסר לו סדרי נשיאות, אמר לו: בני, נהוג נשיאותך ברמים, זרוק מרה בתלמידים', עין שם.

אולם יש צדיק שהוא בבחינה אחרת, שעליו הכתוב מעיד (משלי י כה): 'צדיק יסוד עולם', דהינו: צדיק זה הוא היסוד ואבן הפינה של כל העולם, שהכל עומד עליו, כאשר רוצים להשתית יסוד לבנין גדול כל כך, יש להעמיק את החפירה עד מאד, כדי שיהיה היסוד איתן עמוק בשפלות הרקע. לפיכך, זה הצדיק שהוא 'יסוד עולם', צריך להיות שפל ועניו עד מאד, שכולם דורכים עליו, ורק כך יעשה 'יסוד' ראוי לקיום העולם". ודברי פי חכם חן.

(טיב המעשיות)

עובדות חיים

חזרו הילדים לפני רבם על דברי רש"י הקדוש, שכתב "היום יצאתי והיום באתי מכאן שקפצה לו הדרך". שאל ילד אחד איך לא חשש אליעזר לספר לפני הורי רבקה שהיתה לו קפיצת הדרך? ואולי לא יאמינו לו. מלמד התינוקות לא ידע מה לענות על שאלה זו. קפץ שבתו הפעוט והשיב, והלא לפני מספר פסוקים כתוב מה שסיפר אליעזר (פסוק ל"ו) "ותלד שרה אשת אדוני בן לאדוני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו", ומפרש רש"י שטר מתנה הראה להם, והרי מתוך שטר המתנה שנכתב בו ביום, יכול היה אליעזר להוכיח להם אמיתת דבריו שקפצה לו הדרך.

אשר הנחני בדרך אמת (כד, מח)

פעם נכנס הרה"ק רבי יחזקאל משינאווא זיע"א לבית מדרשו בשבת קודש, כשהוא לבוש בבגד הלבן ההדור של הימים הנוראים. נרעשו הכל לנוכח דמותו רבת ההוד של הרבי, והבינו שהרבי החליט ללבוש בשבת בגדי לבן כמנהג תלמידי האריז"ל ותלמידי הבעש"ט הקדוש זיע"א. עלה הרה"ק משינאווא לבימה והכריז: ברצוני להודיע קבל עם ועדה, שלא יטעה מאן דהוא לחשוב שלבשתי את הבגד הלבן משום שזכיתי לאיזו מדרגה גבוהה וכדו', הריני להודיע שבגד המשי הרגיל שלי נעלם, ולא מצאתי לפי שעה, אלא בגד זה של הימים הנוראים, ולכן לבשתי לכבוד שבת קודש.

לספוד לשרה ולבכותה (כג, ב)

ר' דוד סגל הלוי, בעל "טורי זהב" היה בזיווג ראשון חתנו של ה"ח (ר' יואל סירקיס, בעל "בית חדש"). כשנפטרה רעייתו רבקה בת ה"ח, נשא עליה בעלה בעל ה"ט הספד גדול, וכיד גאונותו שילב בהספד דברי הלכה וחדש כמה חידושים נפלאים. ביקש ה"ט שלא ינותק הקשר בינו ובין חותנו ה"ח, ושלח לאחר זמן אל חותנו שליח, שייתן לו את בתו השנייה, אחות אשתו הראשונה, לאשה. סירב ה"ח ואמר: בעל שיכול היה לחבר הספד על אשתו עם חידושי הלכות, דברי אגדה וכל מטעמים – אין אני יכול לתת לו את בתי לאשה...

ולקחת אשה לבני (כד, ז)

על הגאון רבי יצחק דוב קופעלמאן זצ"ל מסופר, שכאשר ביקשו 'לברר' אצלו על בחור לשידוכים, מיאן לדבר. הוא הסביר: "כל הבחורים הם כמו בני, אצל אבא לא 'מבררים' על בנו"... (כי במ חייתי)

ועשה חסד עם אדני אברהם (כד, יב)

לאחר פטירת הרבי ר' העניך מאלכסנדר זי"ע (י"ח אדר תר"ל), התמהמה השפת אמת זי"ע מלקבל על עצמו את ההנהגה, ולא קיבל חסידים וכדו'. בעיר טיקטין היו כמה חסידים חריפים שהחליטו להיכנס לרבי, ולשאול האם מקבל את ההנהגה, או שעליהם לחפש רבי אחר... משנכנסו לקודש פנימה בטרם שאלו שאלתם, פתח השפת אמת ואמר:

נאמר בפסוק שאליעזר אברהם ביקש: 'ועשה חסד עם אדוני אברהם'. ואמרו במדרש (ס, ב) 'אף אברהם שהחסד מתגלגל בשבילו בעולם נצרך לחסד'. ותמוה, הרי אליעזר היה עבדו של אברהם, וידע את גודל צדקותו, מדוע אם כן ביקש בדרך חסד, ולא תלה במעשיו הטובים של רבו?!

התירוץ הוא – אמר השפת אמת – אליעזר היה חסיד של אברהם אבינו יתר על המידה, וכיון ששמע איך אברהם אבינו אומר על עצמו תמיד 'ואנכי עפר ואפר', האמין לזה בתמימות, לכן ביקש 'ועשה חסד עם אדוני אברהם'... כששמעו זאת הבינו מיד כוונתו, ויצאו ללא אומר ודברים.

שיח הפרשה (ח"א עמ' עא)

ויאמר עבר אברהם אנכי (כ"ד ל"ד)

מעשה היה שהגה"ק ה"חפץ חיים זיע"א נזדמן פעם לעיירה אחת, אבל הוא לא פרסם את עצמו שם, ישב בקצה השולחן ולמד, בשבת קודש ביקש אחד מבעלי הבתים להזמין לסעודת שבת, אמר לו: אני ה"חפץ חיים", נדהם הלה ושאל, למה לא גיליתם דבר זה עד עכשיו, ענה ה"חפץ חיים", מצינו בתורה הקדושה, כשלבן הזמין את אליעזר לאכול ככתוב 'ויישם לפניו לאכול' ענה "עבד אברהם אנכי", והתכוין לומר, אני נזהר בכשרות, אף אני אמר ה"חפץ חיים": כל הזמן אני מונע עצמי מפרסום, אבל כשמזמינים אותי לסעודה אני מגלה את זהותי כדי שלא יכשילוני במאכלים שיש בהם פקפוק ח"ו.

ואבוא היום אל העין (כ"ד מ"ב)

היום יצאתי והיום באתי מכאן שקפצה לו הארץ (רש"י) מסופר על הגאון הקדוש רבי שבתיה כהן זיע"א בעל הש"ך, שעוד בימי ילדותו ניכר היה בחריפות שכלו ובתפיסתו המהירה. בהיותו כבן ארבע שנים והוא יושב בחדר עם שאר התינוקות החוזרים על פרשת השבוע, פרשת חיי שרה עם פירוש רש"י. כשהגיעו לסיפורו של אליעזר עבד אברהם, שסיפר להורי רבקה "ואבוא היום אל העין",

**סגולה בדוקה
להינצל מכל צרה ומצוקה
להזכיר שמות הצדיקים
ישראל בן שרה (הבעש"ט)
לייב בן שרה (שרה"ס)**

**לוי יצחק בן שרה שאשא (מברדיטשוב)
פנחס בן שרה רחל שיינדיל (מקאריץ)
זכותם יגן עלינו ועכ"א
והוסיף מרן רבינו שליט"א לומר
כל אשר תאמר לך שרה עשה
שננו ואמרו זאת בעת האזעקה**

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152
באימייל: 8659931@gmail.com

קול קראלי - 074-7962278

לזכר עולם יהיה צדיק

אדמו"ר **צבי הירש** זצ"ל
בן הרב יהודה לייב זצ"ל
מרימנוב
נלב"ע לחשון תר"ח
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו **מורינו ורבינו**
הגה"ק **יצחק צבי משה** זצ"ל
ברא כרעא דאבוה
אדמו"ר **אביגדור מוזס** זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרבנית **סימא** ראטה ע"ה
בת הרב יצחק זצ"ל
א"ח הרה"ק בעל השומר אמונים זי"ע
נלב"ע כח חשון תשמג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ **משה וועבר** זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרבנית **רייזל רוס** ע"ה
בת הרב שמואל אהרן זצ"ל
נלב"ע יז טבת תשפג
ת. נ. צ. ב. ה.